

отъ три страни. Почвата бѣ скалиста, а шанцовиятъ инструментъ недостатъченъ. Храбритѣ борци успѣха само тукъ-тамъ да си приготвятъ окопи. А неприятелскитѣ батареи и минохвъргачки ги обсипваха денонощно съ шрапнели, фугасни, бризантни гранати и мини. Нощемъ надъ главитѣ на героитѣ се издигаха непрекъснато свѣтещи ракети. Попаднала на залегнала почти на открито група или взводъ фугасна бомба ги почти унищожаваше, а върху сгушилъ се задъ нѣкое нищожно закритие взводъ мина го разполовяваше. Тежки бѣха даденитѣ жертви. Тѣ надминаха 28% отъ бойния съставъ на полка, но нигде Сливенци безъ заповѣдъ не правиха крачка назадъ. Преди почване на боеветѣ полкътъ имаше съставъ 3271 строеви и 782 нестроеви. Въ тѣзи боеве даде жертви: офицери убити 3, ранени 19; подофицери и войници: убити 172, ранени и въ неизвестностъ 750. А всичко 943.

Предъ петорно по-многочислената и мощна неприятелска артилерия нашата малочислена такава занѣмѣ. Нашитѣ артилериристи постоянно получаваха прословутитѣ заповѣди: „Пестете снарядитѣ“. При това тя бѣ безсилна срещу добре укрепената неприятелска позиция. Ние нѣмахме гаубични батареи.

Макаръ участъкътъ (Метеризитѣ), който бѣше избранъ за атака, да бѣше сполучливъ, понеже нѣмаше по-сгоденъ отъ него за тази целъ, и въпрѣки легендарния героизъмъ на полка и даденитѣ скѣпи жертви атаката не успѣ, защото изненадата на противника не бѣ постигната — той се ориентира и взе нуждитѣ мѣрки; полковетѣ се вкараха въ боя по части; липсваше ни достатъчно артилерия, а особено гаубични батареи.

Въ тѣзи боеве храбритѣ Сливенци потвърдиха за лишенъ пжтъ старата истина, че и най-дисциплинираната и съ високъ духъ частъ не може само съ открити гърди да превъзмогне съвременната военна техника, ако не разполага съ сжщитѣ срѣдства за борба, съ каквито разполага противникътъ.

5. ОТБРАНА НА КАЙМАКЧАЛАНЪ

Частитѣ отъ лѣвото крило на 8-а дивизия, следъ упорити боеве между 20 и 22 августъ, завладѣха окончателно позицията на Дунавската дивизия, която се оттегли на по-задна позиция между Петърското езеро и Чеганъ планина (к. 1500). Атакитѣ продължиха и презъ следнитѣ дни — 23—26 августъ, но съ неуспѣхъ.

На 27 августъ се видѣ, че съ разполагаемитѣ сили не ще могатъ да се пробиятъ силнитѣ сръбски позиции, и затова командувациятъ I армия заповѣда частитѣ да прекратятъ атакитѣ и да се затвърдятъ солидно на достигнатитѣ мѣста.

Командирътъ на 1/3-а бригада, като получи заповѣдта по 8-а дивизия за прекратяване настѣпленияето, въ 17 часа на 29 августъ даде следната заповѣдъ:

„§ 1. Въ 10 дневнитѣ боеве дивизията е достигнала линията с. с. Маликъ, Звезда, Костуръ, Новиградъ, Патели, Горничево, в. Висина, севернитѣ склонове на к. 1500 и западнитѣ склонове на Джемаатъ Ери и Метеризъ тепе. Против-